

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
† Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Μνήμη τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

* * * * *

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται,
οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Ἀπολυτίκιον.

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου $\frac{4}{9}$ και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ $\frac{4}{9}$ νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος $\frac{4}{9}$ και

το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
ι τε ευ μα (τρεις)

τὸ τέλος: μα α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Πα ρ

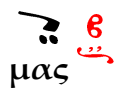
Του Σταυ ρου σου το ξυ λον προ σκυ νου μεν Φι λαν θρω
πε ο τι εν αυ τω προ ση λω ω θης η ζω η η των α
παν των Πα ρα δει σον η νε ω ξας Σω τηρ τω πι στει
προ σελ θον τι σοι λη στη και τρυ φη ης κα τη ξι
ω ω θη ο μο λο γων σοι μνη σθη τι μου Κυ ρι ε
δε ε ξαι ωσ περ ε κει νον και η μας κραυ γα ζον τας
η μαρ το μεν παν τες τη ευ σπλα γχνι α σου μη υ πε ρι
ι δης η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι - θ

Μο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τσ σταυ ρσ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

σκυ λε ευ ο ον τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

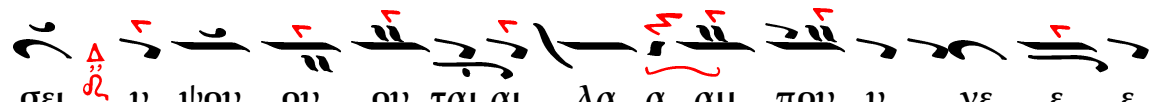
Ἦχος Βου ς

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϝ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ι μι σϝ ϝν τε ς Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ο ς γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ

 σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε
 ται τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α
 δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι
 ω ως

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην
A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
 ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
 ο ον τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν

Προκείμενον. Ψαλμὸς 147 (97).

Ἦχος Βου

E ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της
 γης το σω τη ρι ον Θε ο ημων

Χ' Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ο τι

θαν μα στα ε ποι η σεν ο Κυ ρι ος

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της

γης το σω τη ρι ον τς Θε ος ημων

Χ' Ε γνω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ

τς ε να ντι ον των ε θνων α πε κα λυ ψε

την δι και ο συ υ νη ναυ τς ος

Χ' Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της γη η

ης το σω ω τη ρι ον τς Θε ος η μω ω ω

ων

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων

ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιβ' 28-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· Οὐ δι' ἐμὲ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ

εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ υ μᾶ σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρ χεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι

ι ι στου α γι α σο ον με ε τη δυ να α α

μει ει ει ει σου ι να πι ι στει ει ει και πο ο

θω προ σκυ νω και δο ξα α α ζω ω ω ω

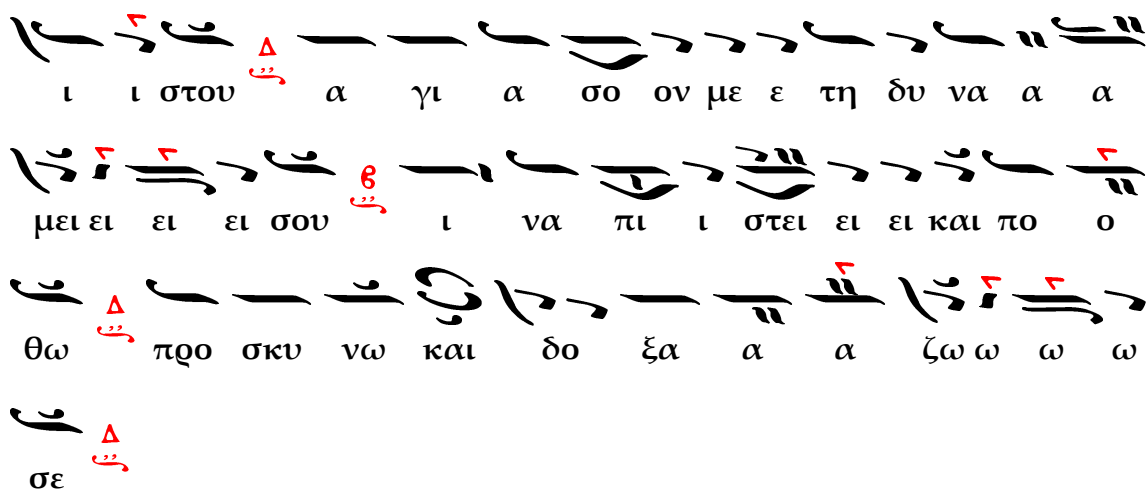
σε

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

Σ υ μᾶ σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρ χεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πά

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
 ε ξα λειποντο α νο ο μη

μα α α μ
 Σ Πα
 ταυ ρε τσ Χρι ι στσ Χρι στι α νω ω ω
 ων η ε ελ πις πε πλα νη με νων ο δη η η
 γε χει μα ζο με ε ε νω ων λι ι ι μην
 εν πο λε ε ε μοις νι ι ι κος οι κσ με
 ε ε ε νης α σφα α λει ει ει ει α νο σσ σ εν
 των ι ι α α α τρε νε κρων η α να α
 α α στα α α α σις ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μα α α α ας

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὃς τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα φέρει·

Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδωτην

Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι σρα ηλ πε ζευσαντι ^ν _ρ την

δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο

τη σας η νω σεν ^ρ _ρ επ ευ ρους δι α γρα ψα α ας το α

ητ τη τον ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν ^ρ _ρ τω

Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται ^ρ _ρ

Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν του παθους εν

ε αυ τω προ ε φη νε των ι ε ρων με σου μενος ^ν _ρ Σταυ

ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα

μαις η γει ρε ^ρ _ρ το κρα τος δι ο λε σα α ας Α μα ληκ

του πα νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν ^ρ _ρ τω Θε

ω η μων ο τι δε δο ξασται ^ρ _ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α νε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης α κος

φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο βο λουδηγματος

και ξυ λω τυ πω Σταυ ρου τον προς γην συ ρο μενον ο

φιν προ σε δη σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω ω θρι αμ

βευσας το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε

ω η μων ο τι δε δο ξασται

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων Α μην

Υ πε δει ξεν ου ρα νος του Σταυ ρου το τρο παιον τω

εν σε βει ασκρα το ρι και Βα σι λει θε ο φρο νι εχ

θρων εν ω δυ σμε νων κα τε βλη θη φρυ α γμα α πα τη

α νε τρα πη δε και πι στις ε φη πλω θη η η γης τοις

πε ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν τω

Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

Ὁδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

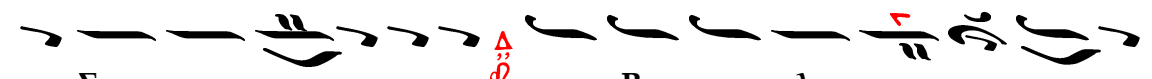
Ρ α βδος εις τυ υ ποντου μυ στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε
ε α Τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν
ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ω ω
μα (Δις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ω ς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ δω ρ α
κρο το ο ο μο ς α πει θε εν τι λα ω και σκλη
ρο καρ δι ι ω της θε ο κλη του ε δη λου Εκ
κλη σι ας το μυ στη ρι ι ο ν ης ο Σταυ ρος το κρα τος
και στε ρε ω ω μα

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Π λευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης υ δω ρ συν

 αι μα α α τι ε ξε βληθη εγ και νι ζον δι α

 θη η κην και ρυ πτι κον α μαρ τι ας των πι στων

 γαρ Σταυ ρος καυ χη η μα και Βα σι λε ε ων κρα τος

 και στε ρε ω ω μα

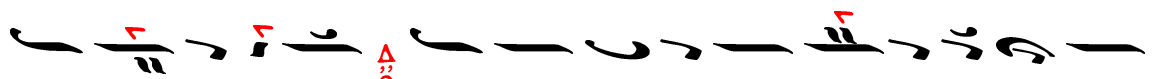
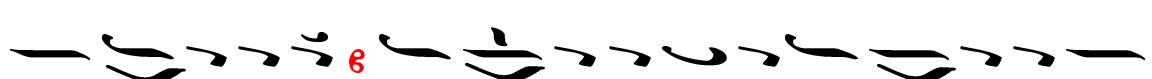
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

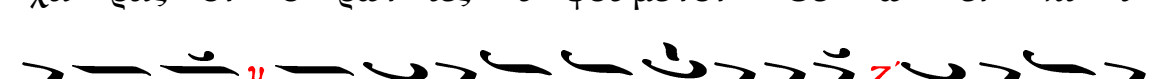
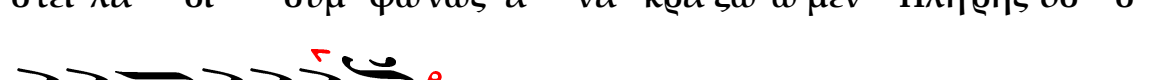
ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος πλ' Νη ρ

 Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε γυ υ

 μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει σφε ρει

 νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον της ζω

 ης το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε

 πι της γης και κο ο σμος ο λος ε πλη η σθη πα σης

 χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον Θε ω εν πι ι

 στει λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πληρης δο ο

 ξης ο οι οι κο ος σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος:
 ο οι οι κο ος σου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, * ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἄρθεις ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθὼν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, * ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. (327)

Στίχ. Τὰς ἐν λάρυγγι, Σῶτερ, ὑψώσεις φέρει.

Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτῃ, Σταυροῦ ξύλον ἡδὲ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πάπα τοῦ ἐν Λυκαονίᾳ. (†305)

Στίχ. Ἦδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ στίγματα στένειν,

Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοκλέους, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Πρὸς κλῆσιν ἤκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,

Ἔχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαλεριανοῦ, τοῦ νηπίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,

Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου. (†400)

Στίχ. Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εὔρηκε στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ

γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα. (†407)

Στίχ. Συσταυρωθεῖς, Χρυσόστομε, τῷ Κυρίῳ,

Τῇ τοῦ Σταυροῦ ἡμέρᾳ Αὐτῷ ἀνεπαύσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ ἔκτῃ συνόδῳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πωγωνάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἦθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ὡάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον, ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως. Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἦτις ἁγία σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν λανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε. (680-681)

Στίχ. Ὑπόστασιν μὲν τοῦ Θεανθρώπου μίαν,

Διττὰς δὲ γινῶθι καὶ θελήσεις καὶ φύσεις.

Σέβειν θελήσεις τοῦ Θεανθρώπου δύο,

Ἐκτὴ διδάσκει πληθὺς εὐσεβοφρόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κερεαλίου (**Caerealis**) καὶ Σαλλουστίας (**Sallustia**), τῶν ἐν Ῥώμῃ. (†251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κρησκεντιανοῦ, Βίκτωρος, Ῥοσούλης καὶ Γενεραλίου, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ, συγχρόνων τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ. (†258)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Κρησκεντίου τοῦ ἐν Ῥώμῃ. (†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ματέρνου β', ἐπισκόπου Κολωνίας ἐν Γερμανίᾳ. (†325)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς ἐν Ταρσῷ. (†607)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κόρμακ (**Cormac**), ἱσως ἀ' ἐπισκόπου τῆς Κάσελ ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†908)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Μακαρίου, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1527)

Στίχ. Μακάρων σκηνώσεων ἀπολαύεις,

νέε ὁσιομάρτυς, Μακάριε γενναῖε.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ ταῖς τῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ
ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

ὥδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πεζειν
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὥδὴ γ' Ἦχος πλ' β' Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τς μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὥδὴ δ' Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι

ι ας σθ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
σθ και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὥδὴ ε΄ Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σαρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η
η μων

ὥδὴ ς΄

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πθ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ξασιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τθ σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στθ θ θ τθ Θε ου και

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι

σαντος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ σταγμα τυ ραν νυ δυ σε

βας λα υς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη

μι ι α ας θε ο στυ γας ο μωστρεις Παι δας υκ ε

δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο

μι ον αλ λα ντη χαν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι

πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ

μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη

τος ει

ὠδὴ η'

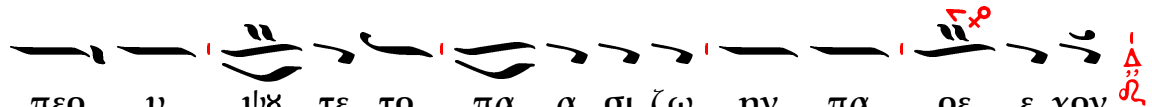
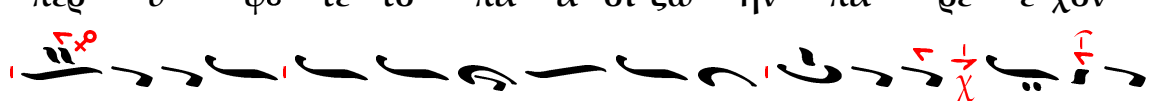
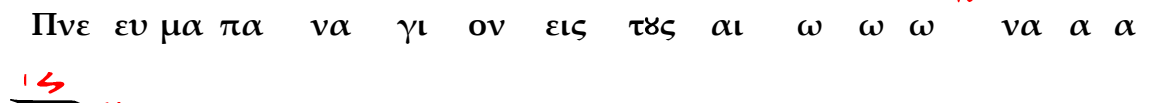
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α

δος ι σα ριθ μοι δη μι υρ γον Πα τε ρα Θε ον υ

μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και

το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

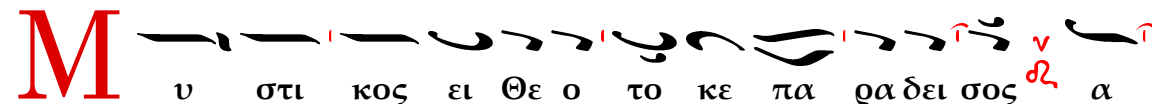
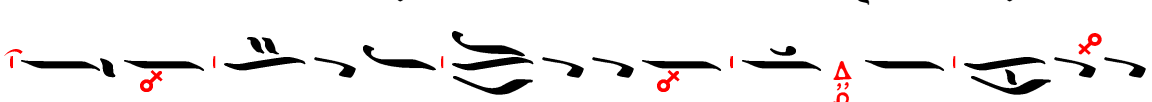

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

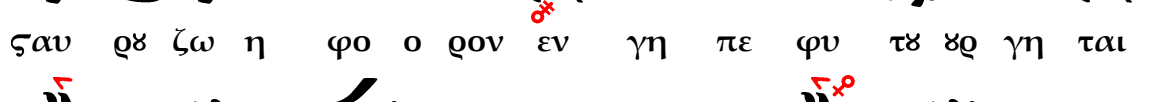
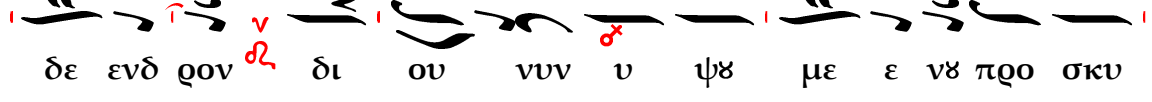
Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

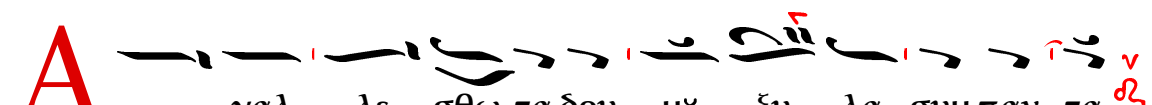
ᾠδὴ θ'.

(Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται).

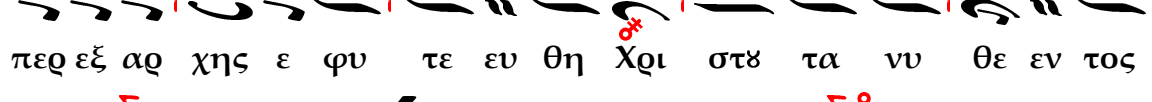
Ἦχος πλ' Νη

 Μ υ στι κος ει Θε ο το κε πα ρα δι σος α

 γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου το τς

 ς αυ ρζ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ργ η ται

 δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νρ προ σκυ

 νρ ςν τε ς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

 Α γαλ λε σθω τα δρυ μρ ξυ λα συμ παν τα

 α γι α σθει σης της φυ σε ως αυ των υφ ου

 περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ θη Χρι στς τα νυ θε εν τος

 εν ξυ υ λω δι ου νυν υ ψα με ε νρ προ σκυ

 νρ ς με ναυ τον και με γα λυ νο ο μεν

I ε ρον η γε ρθη κε ρας θε ο φο ρο σι της
 κε φα λης των α παν των ο Σταυ ρος εν ω α μα ρ
 τω λων νο ου με ε νων συν θλω νται τα κε ε ρα τα
 πα αν τα δι ου νυν υ ψη με ε ν8 προ σκυ
 ν8 8 με ναυ τον και με γα λυ νο ο μεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

O δι α βρω σε ω ως τ8 ξυ υ υ λ8 τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ζαν ρ8 κα
 τη η ρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ ν8 8 σιν

M η την πι κρι αν τη ην τ8 ξυ υ υ λ8 ε α
 σας α ναι ρε σι μον Κυ ρι ε δι α Σταυ ρ8 τε
 λει ει ως ε ξη λει ψας ο θεν και ξυ λον ε λυ σε
 πο τε πι κρι αν υ δα των Με ρ ρας προ τυ πον

τῷ Σταυ ρῷ ὅ την ε νερ γειαν ην πα σαι αι Δυ
να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νῷ ὅ σιν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι

Α δι α λειπτως βα απ το με ε ε νῷ το ζο
φω τῷ προ πα το ρος Κυ ρι ε δι α Σταυ ρῷ α
νυ υ ψω σας ση μερον ὡς γαρ τη πλα νη α γαν α
κρα τως η φυ σις προ κα τη νε εχ θη παγ κλη ρως
η μας πα α λιν α νωρ θω σε το φως το τῷ Σταυ
ρῷ ὅ σῷ ον οι πι στοι οι με γα λυ νο ο μεν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ι να τον τυ πον υ υ πο δει ει ει ξηστω κο σμῷ
προ σκυ νῷ με νον Κυ ρι ε τον τῷ Σταυ ρῷ εν
πα α σιν ὡς εν δο ξον εν ου ρα νω ε μορ φω

 σας φω τι α πλε τω ηγ λα ῖ σμε ε νον Βα σι

 λει πα νο πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι

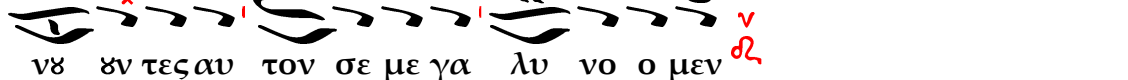
 Δυ να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ ν8 8 σιν

Καταβασία.

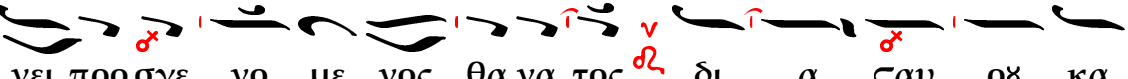
M
 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

 το τ8 5 αυ ρ8 ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τ8 8 ρ γη

 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψ8 με ε ν8 προ σκυ

 ν8 8 ν τε 5 αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Καί.

O
 δι α βρω σε ω ως τ8 ξυ υ υ λ8 τω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α 5 αυ ρ8 κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ ν8 σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

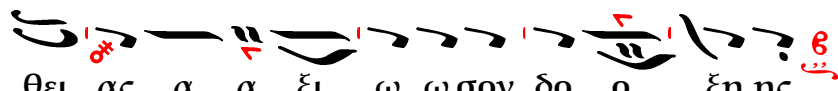
Ἦχος Δι-Θ

Σταυ ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κθ με ε νης
Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας
Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα Σταυ
ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυ ρος Α γγε λω
ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νω ων το τρα αυ
μα α (δίς)

Ἔτερον, ὃ λέγεται ἅπαξ·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Σταυ ρος υ ψα χ ται ση η με ρον και κο
σμος α α γι α α ζε ται ο γαρ Πα τρι συ νν ε
δρε ε ευ ων και Πνευ μα τι τω ω Α γι ι ω
εν τχ τω χει ρα ας α πλω ω σας τον κο σμο ον
ο ο λον ει ειλ κυ σας προς σην Χρι στε ε
πι ι γνω σιν τχς χν εις σε πε ε ποι θο ο τας

 θει ας α α ξι ω ω σον δο ο ξη ης
 * * *

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ' Νη ς

Π^{Νη}
 α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει
 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
Α^{Νη}
 ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
 του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. α'.
 Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
 αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
 της με γα λω συ νης αυ τς

^{Πα}Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Πα}φυ τον ^θο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι}εις υ ψος αι ρο
^{Πα}με νος ^Δεμ φα νι ζε ται ση με ρον ^πδο ξο λο
^πγ8 8 σι παν τα τα πε ρα τα ^πεκ δει μα
^{Νη}τ8 8ν ται δαι μο νες α παν τες ^πω ω οι ον
^{Πα}δω ρη μα ^θτοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε ^π
^{Δι}σω σον τας ψυ χας η μων ^Δως μο νος ε ευ σπλαγ χνος ^ν^Δ

Στίχ. β'. ^χΑι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος ^θ
 αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^θ
^{Πα}Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον
^{Πα}φυ τον ^θο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι}εις υ ψος αι ρο
^{Πα}με νος ^Δεμ φα νι ζε ται ση με ρον ^πδο ξο λο
^πγ8 8 σι παν τα τα πε ρα τα ^πεκ δει μα
^{Νη}τ8 8ν ται δαι μο νες α παν τες ^πω ω οι ον
^{Πα}δω ρη μα ^θτοις βρο τοις κε χα ρισ ται δι ου Χρι στε ^π

Δι Νη
σῶ σοντας ψυχὰς ἡμῶν ὡς μόνος ἐν σπλάγχχνος

Στίχ. γ'.
Αἰ νει τε αὐτὸν ἐν τυμπανῷ καὶ χορῷ

αι νει τε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ αὐογῇ

Ω του παράδοξου θαυμάτως βοτρυμένη

ζωῆς οὐ βαρυσσάστον ὑψίστου ἀπογῆς ὑψώ

μενος Σταυρός οὐρανῶν σήμερον δι' οὐρανὸν

θεὸν πάντες ἐκύσθημεν καὶ κατέποθέ

εἰς τέλος θανάτου ὡς ὡξυλὸν ἀχραντὸν

ὑψοῦ ἀπολαύομένης ἐν Ἑδέμ ἀθανά

τῶ βρωσεὶ ὡς Χριστὸν δοξαζόντες

Στίχ. δ'.
Αἰ νει τε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς ἐν ἡχοῖς

αι νει τε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς ἀλαλαγμῶ

παύσας ἡ ἀνεσάτω τον Κύριον

Ω του παράδοξου θαυμάσιου εὐρος καὶ μη

κος Σταυροῦ ὁ ὡς ἰσοστάσιον ὅτι θεία

χαριτι ^{Πα} α γι α ζειτα ⁹ συμ παν τα ⁹ εν τω
 ε ε θνη βαρ βα ρα ητ την ται ⁹ εν τω
 σκη ηπ τρα Α νακ των η δρα σται ^{Νη} ω ω θει ας
 κλι μακος ^{Πα} δι ης α να τρε χο μεν εις 8 ρα ν8ς
 υ ψαν ^{Δι} τες εν ^{Νη} ασμασι ^Δ Χρι ζοντον Κυ υ ρι ^ν ον ^Δ

Ἦχος Πα

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
^{Πα} Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω 8 8ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

^{Πα} Σ η με ε ρον προ ερ χε ται ο Στα αυ ρο ο ος
 του ου Κυ ρι ι ι ι ου και πι στοι ει εισ δε
 χο ο ον ται αι α α αυ το ο ον ε εκ πο ο ο
 θου και λαμ βα νου σιν ι α μα τα ψυ χης

τε ε ε και σω ω ω ω ω μα α α α τος και αι

πα α σης μα α λα κι ι ι ι ι ας αυ το ον α

σπα α σω ω με ε ε ε θα τη χα ρα και τω ω

ω φο ο ο βω ω φο ο ο ο ο ο βω ω δι

α τη ην α α α μα αρ τι ι ι αν ως α α

να α α ξι ι οι ο ο ο ον τες χα ρα α

α δε ε δι α α την σω τη ρι ι ι α αν

ην πα ρε ε ε χει ει τω κο ο ο ο σμω ο εν

αυ τω προ σπα α γεις Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ

ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ε ε ε χω ων το με ε γα ε ε ε λε ε ε

ε ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἤχον δ' αγια·

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο

ο ξα εν υ ψι ι ι στοι οis Θε ε ω

ω και ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη

εν αν θρω ω ποis ε ε ευ δο ο κι ι ι

ι ι α

Υ μν ς με εν σε ευ λο γμ μεν σε ε

Κε προ σκυ νμ μεν σε δο ξο ο λο ο ο γμ ς

με ε εν σε ευ χα ρι στ ς ς με ε εν

σοι δι α την με γα λην σ ς ς δο ο ο

ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ

π ς ς ς α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το

ο ο κρα α α α τωρ Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε

μο νο ο γε ε ε νες Ι η σ ς ς Χρι ι στε

και Α γι ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α

μνο ο ος τ ς Θε ε ς ο ο ο Υι ο ο

ος τς Πα τρος ο αι αι αι ρων την α
μαρ τι ι ι αν τς κο ο ο ο σμ ε λε η η
σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ων τας α μαρ
τι ας τς ς ς κο ο ο ο ο σμ

Π ρο ο σδε ξαι την δε η η σιν η η μων
ο κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω
ων τς ς Πα τρος και ε λε ε η η η
σο ον η η η μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ
ει μο νο ος Κυ ρι ο ος Ι η σς Χρι ι σος
εις δο ο ο ξαν Θε ς ς Πα τρος
α α α α μην

Κ α θε κα α α στην η με ραν ε ευ λο ο
γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο
νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω ω
να και εις τον αι ω να τς ς ς αι αι ω ω

ω ω ω νος
Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε
 εν τη η με ρα α τα α αυ τη α να μαρ
 τη η η η τς φυ υ λα χθη η η η ναι αι
 η η η μας
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε
 ος τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η μων
 και αι αι Αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε
 ε νο ον το ο νο ο μα α α σθ εις τς αι
 ω ω ω ω να ας α α α μην
Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το
 ε λε ο ο ος σθ ε φη η μας κα θα α α
 περ ηλ πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα
 ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα
 α α α α σθ

τρεις

Κ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε
νη η η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε
νε ε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε Ε ε
ε λε ε η η σο ο ον με ι α σαι
την ψυ χη η η ην μ ο τι η η η μα αρ
το ο ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον
δι δα α ξο ο ον με ε τ ποι ειν το ο θε λη η
μα α α α σ ο τι συ ει ο Θε ο ο ο
ο ος μ

Ο ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν
τω ω φω ω τι ι ι σ ο ψω ω ω με
θα φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σ
οις γι νω σκου ου σι ι ι ι ι σε
Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ο ο ο ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε

λε ε η η σον η η μας

ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

και νυ υ υν και α α ει και ει εις τθ ϑς αι

ω ω να ας των αι ω ω ω νων α α μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε

η η σον η η μας

Ἀσματικὸν τοῦ Σταυροῦ
 συντμηθὲν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+ 1889)

Ἦχος Δι

Α α γι ι ι ι ι ι ι ι

Πα

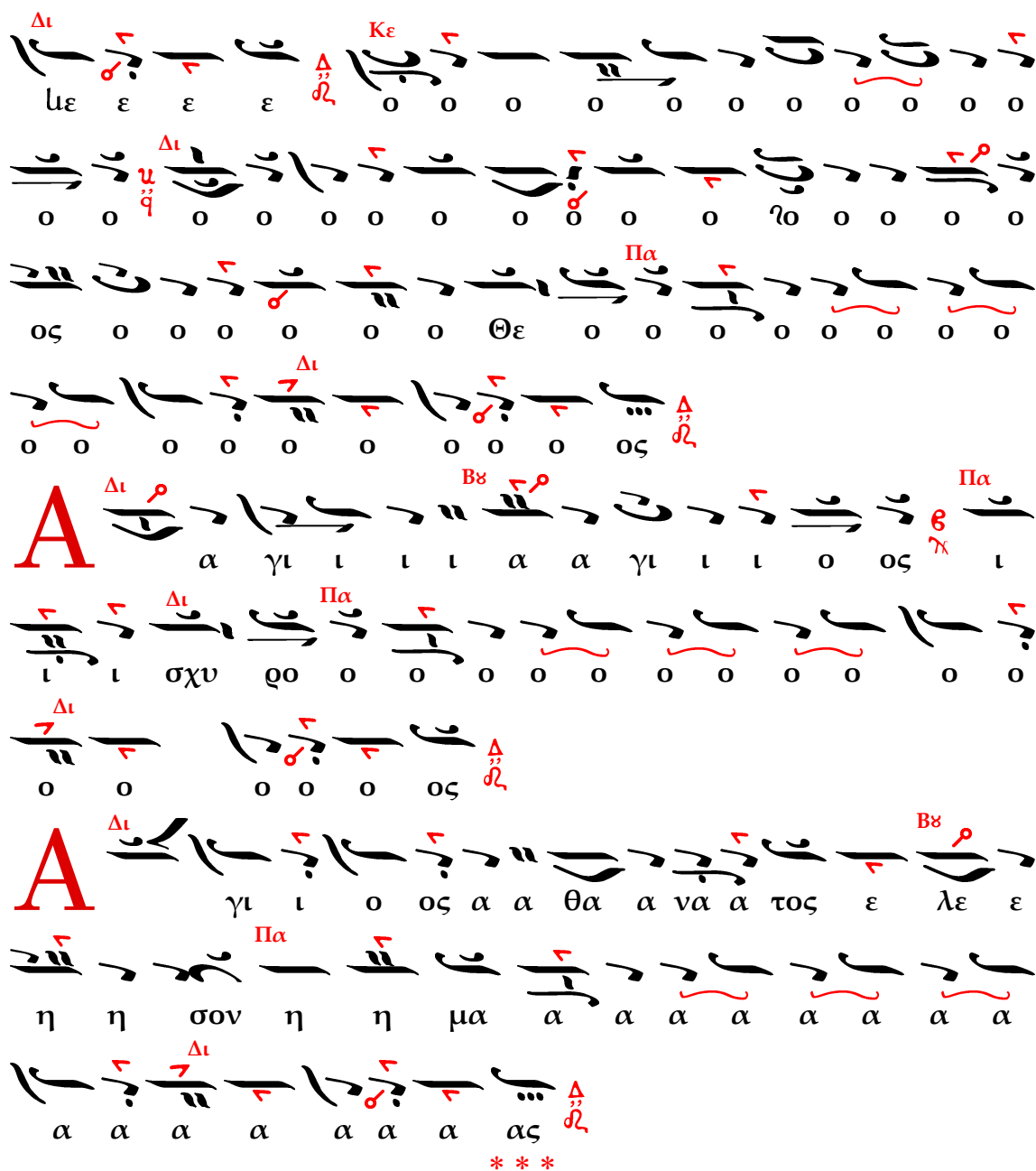
Πα

Βθ α α α α

Πα

α χα α γι ι ι ι α α γι ι ι ο ος ο ο

Θε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

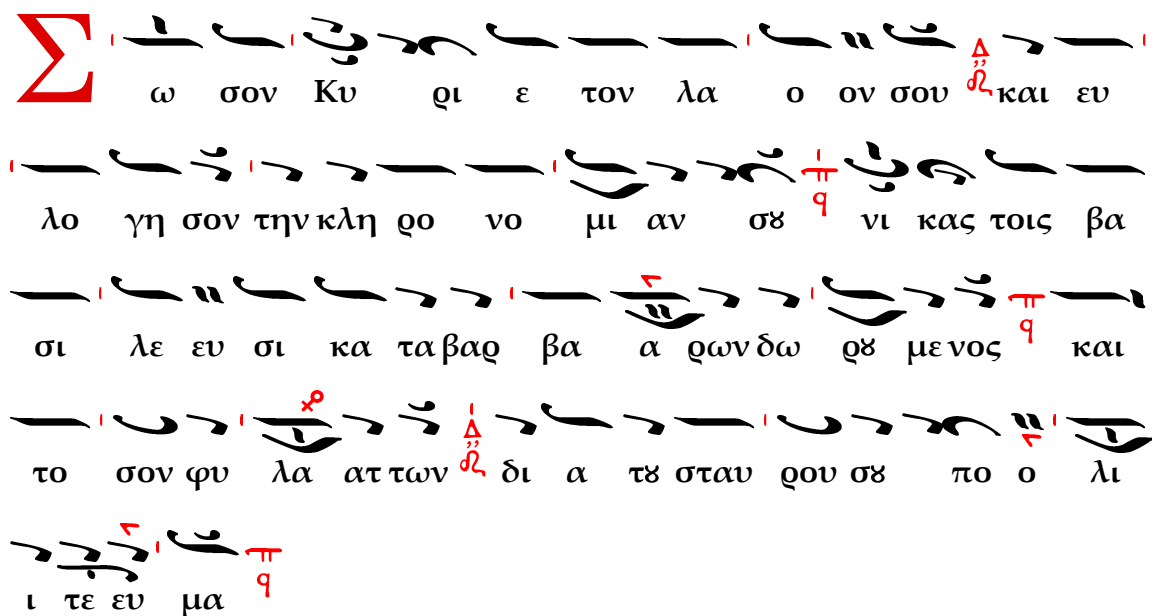

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «Ἄγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἱστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἡὺτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἑξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «Ἄγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α' ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἡγυρεπισμένον τετραπόδιον, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψὼν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὀρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Ἦχος 4 Πα ρ

τὸ τέλος: μα α α α

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἴτα, ἀφοῦ στραφῇ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἴτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως

τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν εἴ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.
ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος
 πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν
 ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ
 τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ
 αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν
 σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν·
 εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ· τούτων ψαλλομένων,
 προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ
 β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Ἦχος Δι.

O υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς
 οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
 εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
 μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
 μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
 λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ον

Ἦχος Δι.

T ^{Δι} ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε
 ε σπο ο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
 α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

Ἐν ὧσιν δὲ γίνεται ἡ προσκύνησις,
ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.
ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

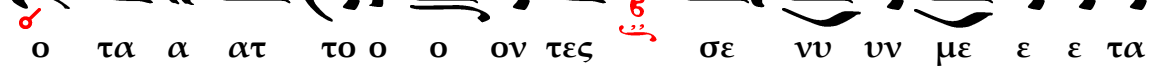
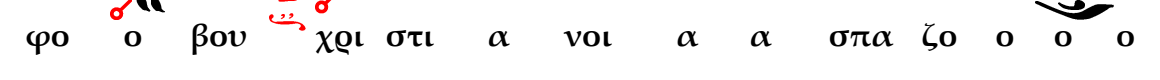
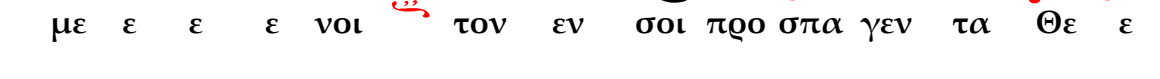
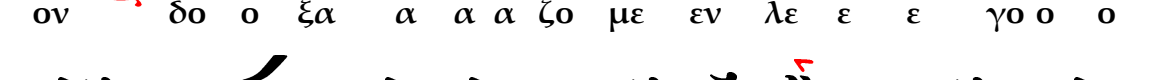
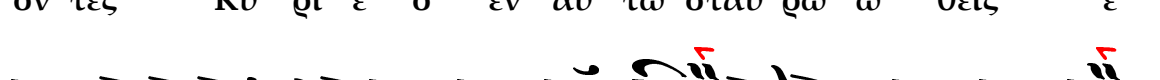

 Δι
 ευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ον προ
 σκυ νη η η σωω ω ω μεν εν ω Χρι ι στος ο βα
 σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως χει ει
 ρα α ας ε κτει ει νας υ ψω σεν η η μας
 εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο τη η η
 η τα ους πριν ο εχ θρος δι η η δο ο ο νη η ης
 συ λη η σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου πε ποι
 οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο ο ο ον
 προ σκυ υ νη η η σωω ω ω μεν δι ου η ξι
 ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχ θρων συν τρι
 βει ει ν τα α ας κα α α ρας δευ τε πα σαι Αι πα τρι
 αι των ε ε θνων τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι ου
 ου υ υ υ υ μνοις τι ι μη η η σωω ω ω μεν χαι

 αιροις Στα α α αυ ρε ^{Νη} του πε σο ο οντος Α α δαμ η

 τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις ^{Δι} εν σοι οι

 Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις η μω

 ων κα α αυ χω ω ωνται ως τη ση δυ να μει Ι

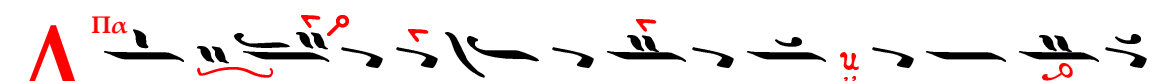
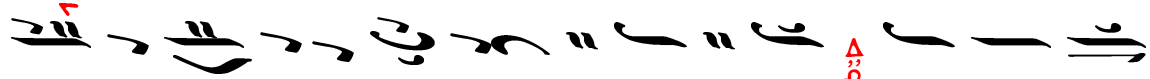
 σμα η λι την λα α ον κραται ω ω ωως υ πο

 ο τα α ατ το ο ο οντες σε νυ υν με ε ε τα

 φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο ο ο

 με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα Θε ε

 ον δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε γο ο ο

 οντες Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταν ρω ω θεις ε

 λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι λα α αν

 θρωω ω ω πως

Ἦχος Πάφ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

 ε ε ε ε ευ τε ε λα α οι το πα ρα δο

 ξο ον θαυ μα κα θο ο ρω ωντες τς Σταυ ρς

την δυ υ να α μιν προ ο σκυ νη η η η η
 σω ω ω ω μεν ο τι ξυ υ λον εν Πα α ρα α δει
 ει ει σω θα να α τον ε βλα α στη η η η σεν το
 δε την ζω ω η ην ε ξη η ην θη η η η σεν α
 να μαρ τη το ον ε ε χον προ ση λω με ε νο ον
 τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον εξ 8 8
 παν αν τα τα ε ε ε ε ε θνη αφ θα ρ σι ι ι αν
 τρυ υ γων τε ες κραυ γα α α α α ζο ο ο ο
 μεν ο δι α Στα αυ ρ8 8 θα να α τον κα τα αρ
 γη η η η η σας και η μας ε λευ θε ρω ω σας
 δο ο ξα σοι

Ἦχος Πα ρ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Η φω νη των Προ ο φη η τω ω ω ω ω ν
 σα Η σα ι 8 8 και Δα αυ ιδ ε πλη ρω θη η
 ο Θε ε ο ος η λε ε γ8 8 8 σα η ξ8 8

σι παν τα τα ε ε θνη Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 Πα
 ε και προσκυ νυ σθ 8 σι ιν ε νω ω πι ο ο ο
 Κε
 ον σθ ι δ8 γαρ ο λα α α ος ος της ση η ης
 ν' 22
 α γα α θε χα α ρι το ος πε πλη η η η
 Πα
 ρω ω ω ω ται εν ταις αυ λαι αις σθ Ι ι ε ε ρ8
 8 8 8 8 σα α α α λημ ο Σταυ ρον υ πο μει
 Κε
 ει νας υ υ πε ε ερ η η η η μων και τη Α να α
 Πα
 στα σει ει σθ ζω ω ο ποι οι ων φυ υ λα α ξον
 Δ
 και σω ω ω ω σον η η μας

Ἦχος Πα

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Πα
 Σ η με ε ρον το φυ τον της ζω ω ης εκ των της
 Δι
 γης α δυ των α νι ι στα α με ε ε ε νον του
 εν αυ τω πα γε ε ε ε εν το ος Χρι ι στου
 Πα
 πι στου ου ται τη η ην α να α στα α α σιν και
 Πα
 α νυ ψου με ε νον χερ σιν ι ε ε ραις την αυ του

προς ου ρα α νους κα ταγ γελ λει α νυ υ υ
 υ υ ψω ω ω ω σιν δι ης το η με τε ρον φυ
 ρα μα εκ της εις γη ην κα α α τα πτω σε
 ω ως εις ου ρα νου ους πο ο ο λι τε ευ ε ε ε
 ε ται δι ι ο ο ευ χα ρι ι στως βο ο η η
 σω ω ω ω μεν Κυ υ ρι ι ε ο υ ψω θει ει ει
 ει εις ε εν α α αυ τω και δι αυ του συ να
 νυ ψω ω ω ω σας η η μας της ου ρα νι ι ι
 ου χα α ρα α α α α α α α α ας
 α ξι ι ω ω σον του ους υ μνου ου ουν τα α α ας
 σε

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Ο τε τρα πε ρα α α το ος κο ο ο σμος
 ση με ρον α γι α α α α ζε ε ε ε ται του τε
 τρα με ε ρους υ ψου με νου ου σου ου Σταυ ρου Χρι
 στε ε ο ο ο Θε ο ος η η η η μων και το

κε ρας των πι ι στων ^{Δι} συν υ ψου ου ου ται αι βα σι
 λε ε ων η η η η μων ^Π εν αυ τω τω ων δυ σμε ε
 νων ^{Κε} συ υν τρι ι βο ο ο οντων τα α κε ε ρα α α
 α τα ^Δ με γας ει ει ει ει ει Κυ υ ρι ι ι
 ε ^{Πα} και θαν μα στος εν τοις ε ερ γοι οις σου δο ο ο
 ξα α α α σοι ^Π

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ. ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝ.

^{Πα} **Τ**ων προ φη των αι φω ω ναι ^{Δι} το ξυ λο
 ον το α α α α γι ι ι ι ον προ ο ο κα τη
 ηγ γει ει ει λαν ^Π δι ς της αρ χαι ας η λευ θε
 ρω ω θη κα τα α α ρας ^{Πα} της τϛ θα να α τϛ ο
 ο Α α α δαμ ^{Κε} η κτι ι σι ις ση με ε ρον υ
 ψϛ με νϛ ϛ ϛ τϛ ϛ ϛ τϛ ^{Δι} συν υ ψοι οι τη
 ην φω ω ω νην ^{Πα} το εκ Θε ϛ αι τϛ με νη πλϛ ϛ
 σι ι ι ον ε ε λε ε ε ε ος ^Π αλλ ο μο νος
 εν ε λε ε ε ει α με ε ε τρη το ος Δε ε σπο

ο ο ο τα ι λα σμος γε νϝ ϝ ϝ ϝ η η η η
μιν και σω ωσον τα αςψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος Νη Ϛ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τϝς αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η φω νη τϝ Προ ο ο φη τϝ ϝ σϝ ϝ Μω υ

σε ωως ο Θε ε ος πε πλη η ρωται η λε ε ε ε

γϝ ϝ ϝ ϝ σα ο ψε σθε τη ην ζω ω ω ην η η

μων κρε μα με ε νη ην α α πε ε ε να α α αν

τι των οφ θαλ μω ω ω ων υ υ υ υ μων ση με ε

ρον Στα αυ ρος υ υ ψϝ ϝ ται και κοσμος ε εκ πλα α

νης η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω ται ση με ε ρον

τϝ Χρι ι ι στϝ ϝ η Α να στα α σι ις ε εγ και αι

νι ι ι ξε ε ε ε ται και τα πε ρα α τα α τη ης
 γης α α γα α α α αλ λο ο ο ον ται εν κυμ
 βα αλοις δα αυ ι τι ι κοι οισ υ μνο ον σοι προ ο σφε ρο ον
 τα και λε ε ε ε γο ο ο ον τα ειρ γα σω
 σω ω ω ω τη ρι ι ι α αν εν με ε ε σω τη ης
 γη η η ης ο Θε ε ος Στα αυ ρον και τη ην Α α
 να στα α σιν δι ων η μα ας ε ε ε ε σω ω ω ω σας
 α γα θε ε και αι φι ι λα α αν θρω ω ω ω
 πε παν το δυ να α με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο
 ξα α α α σοι

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρσ μενος και
 το σον φυ λα α των δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἐξαπλᾱ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη} ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π9

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη ^εχ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι ^Δδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη ^εχ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη ^νδλ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

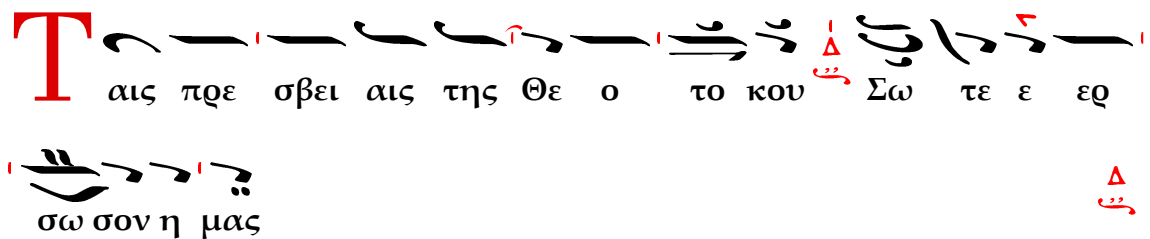
(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ ,βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

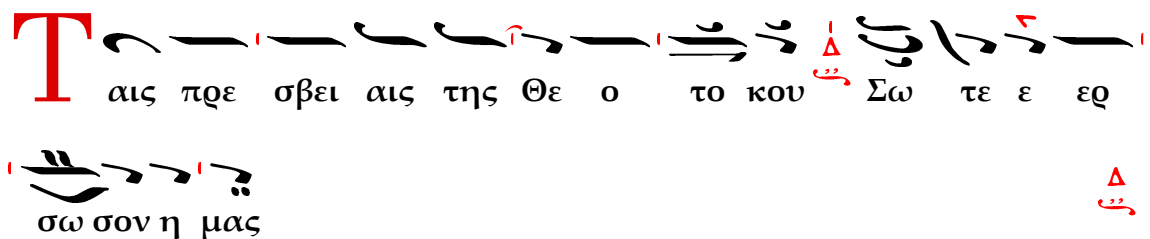
Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.
Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κα' (21).

Ἦχος Δι - θ

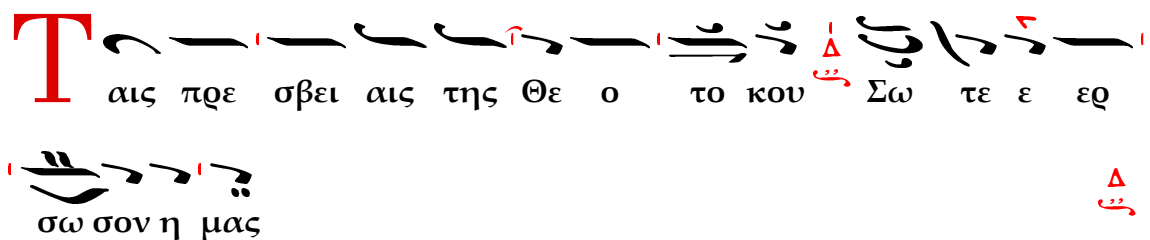
Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων
μου. (κα' 2)

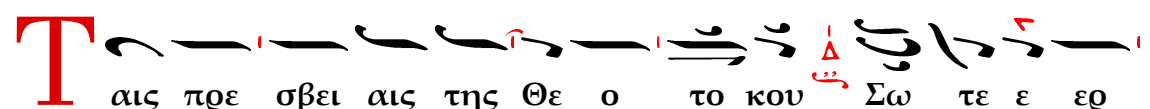
Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ
νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν
χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες
περιέσχον με. (κα' 13)

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου
ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι
ι σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρκι

ι σταυ ρω θεις ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠδὴ α'. Ψαλμὸς 147 (98).

ᾠδὴ 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (147 1)

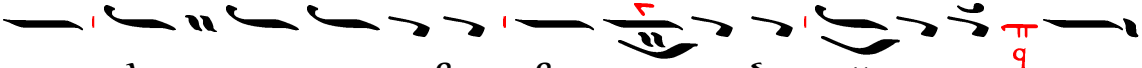
Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σ πο ο λι
ι τε ευ μα

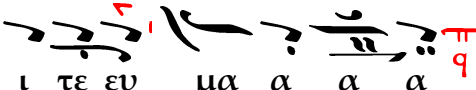
Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς. (147 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σ πο ο λι
ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι. (147 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

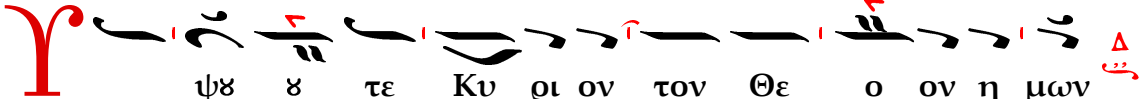
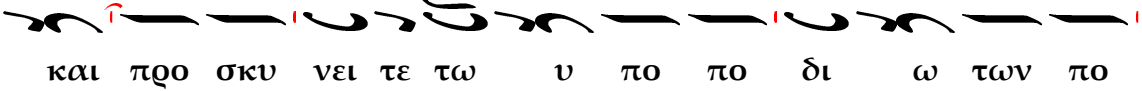
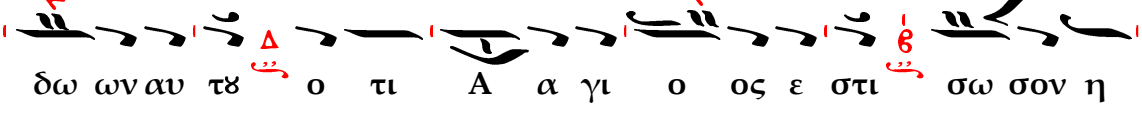
 το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι

 ι τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

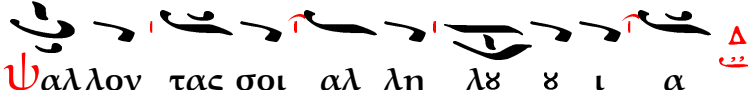
ᾠχος Δι-Θ

 ψθ ς τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων

 και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο

 δω ων αυ τσ ο τι Α α γι ο ος ε στι σω σον η

 μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι ι ι σταυ ρω

 θει ει ει ει εις

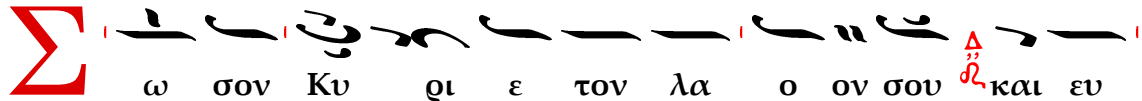
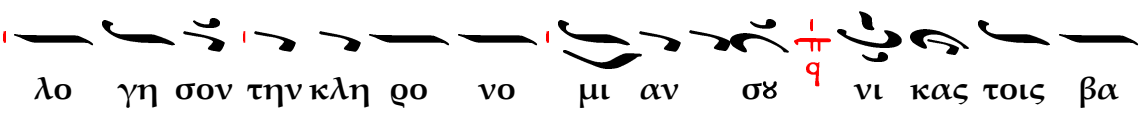
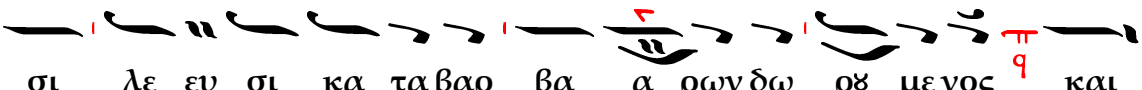
ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

ᾠχος Πα ρ

 Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ

 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ νι κας τοις βα

 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και

το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι
ι τε ευ μα

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
(Ψάλλεται ἀπὸ ιδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).
Αὐτόμελον.

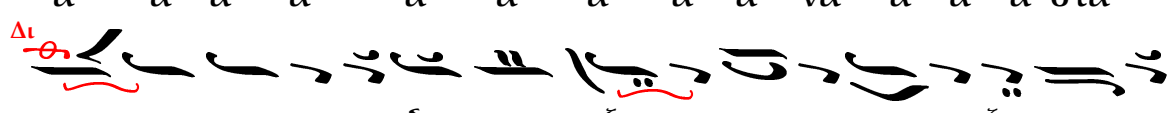
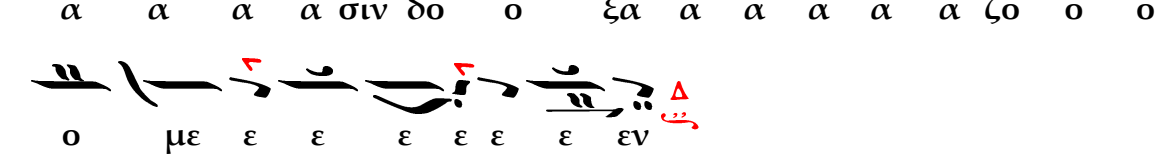
Ἦχος Δι - Θ

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς
οι κτιρ μς σου δω ρη σαι Χρι στε ο Θε ος ευ φρανον
εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ο ο ον

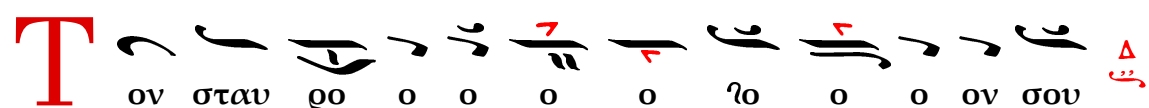
ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ
Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

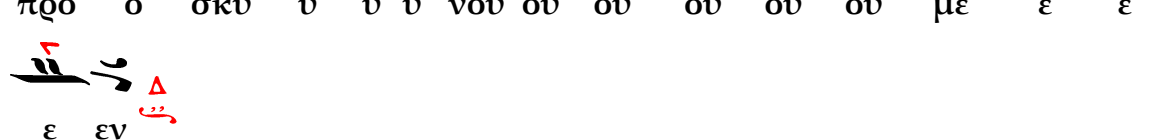
Ἦχος Δι - Θ

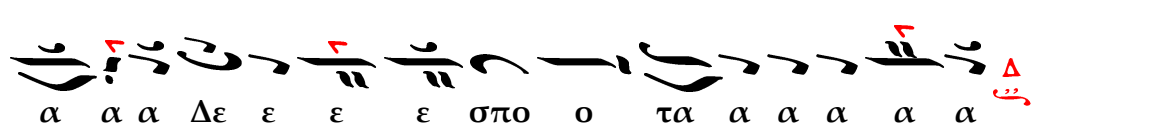
Τ ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ νου μεν Δε ε
ε σπο ο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου
α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

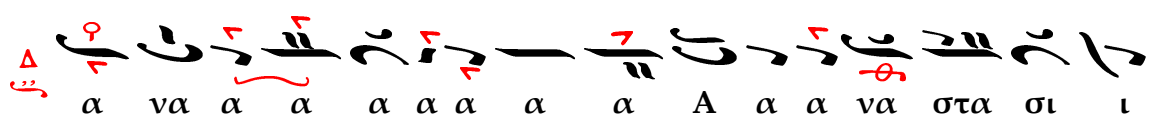

 α α α α α α α α να α α α στα

 α α α α σιν δο ο ξα α α α α ζο ο ο

 ο με ε ε ε ε ε ε εν

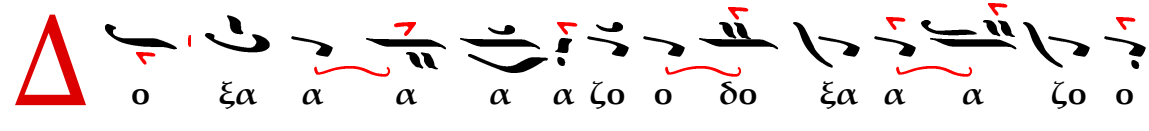
Δύναμις τοῦ Βήματος.

 Τ ον σταν ρο ο ο ο ο λο ο ο ον σου

 προ ο σκυ υ υ υ νου ου ου ου ου ου με ε ε

 ε εν

 Δ ε ε ε ε ε με ε ε ε σπο ο ο τα

 α α α Δε ε ε ε σπο ο τα α α α α α

 Κ αι την α γι ι ι ι Α γι ι α α αν σου

 α να α α α α α α α Α α α να στα σι ι

 ι ι ι ι ι ιν

 Δ ο ξα α α α α ζο ο δο ξα α α ζο ο

 με ε εν

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς.
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἐορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ἦ).

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ς Γα ϕ

Υ ψ τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τς
ο τι α γι ος ε στι
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ορ γι ζε σθω
σαν λα οι ο κα θη μενος ε πι των Χε ρς βιμ
σα λευ θη η τω η γη
Υ ψ τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τς
ο τι α γι ος ε στι
Χ Κυ ρι ος εν Σι ων με γας και υ ψη λος ε

ε κτη σω απ αρ χης ε λυ τρω σω ραβ δον κλη ρο
 νο μι ας σθ ο ρος Σι ων τθ υ το ο κα τε
 σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω
A λλη λθ υ υ ι α A λλη η λθ υ υ
 υ ι ι ι ι α A α α α λλη η λθ υ υ
 υ υ ι ι ι ι α
 χ Ο δε Θε ος βα σι λευς η μων προ αι ω νων
 ειρ γα σα το σω τη ρι αν εν με σω ω
 α αυ της
A λλη λθ υ υ ι α A λλη η λθ υ υ
 υ ι ι ι ι α A α α α λλη η λθ υ υ υ
 υ υ υ ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

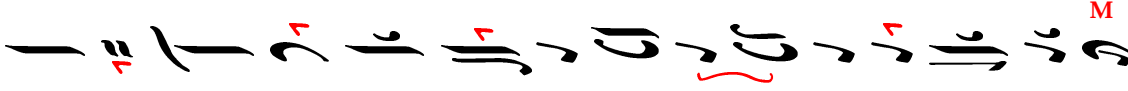
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

(ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30).

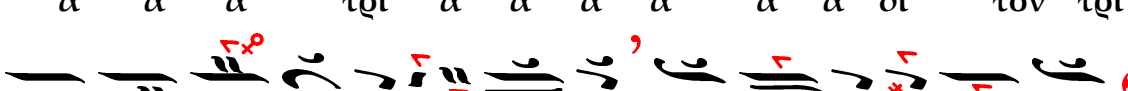
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
 πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ
 παρεγένοντο πρὸς Πιλᾶτον λέγοντες· Σταύρωσον σταύρωσον.
 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε,
 ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
 Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὀφείλει
 ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν Θεοῦ ἐαυτὸν ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ

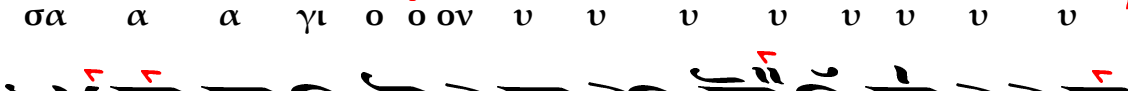
Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρισὶν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαί σε; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδούς μέ σοι μερίζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τῶν λόγων τούτων ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη. καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι· Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ρωμαϊστί, Ἑλληνιστί. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρί· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἷτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

 α α α α α α α α α α α α α α α

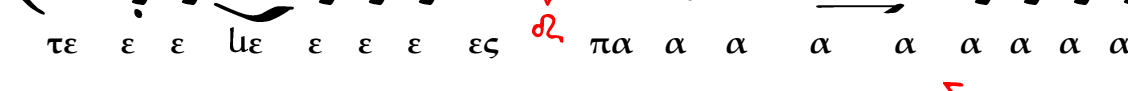

 α α α α α α α α α α α α α α α

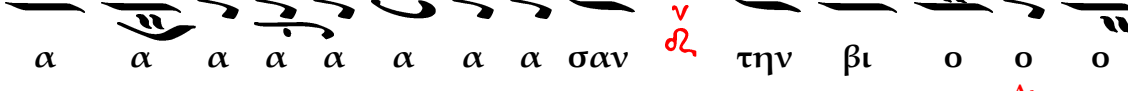

 α α α τρι α α α α α α δι τον τρι

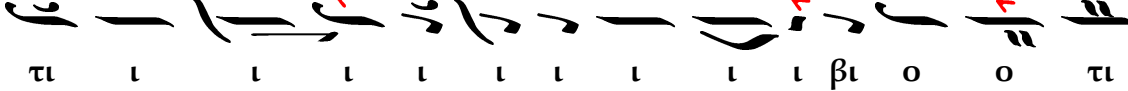

 σα α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ

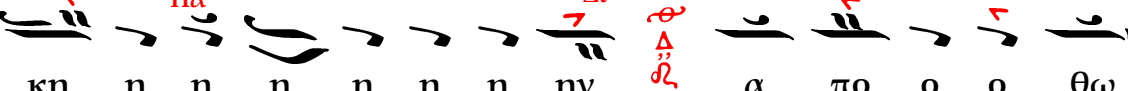

 υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον

 τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α α α α α α α

 α α α α α α α σαν την βι ο ο ο

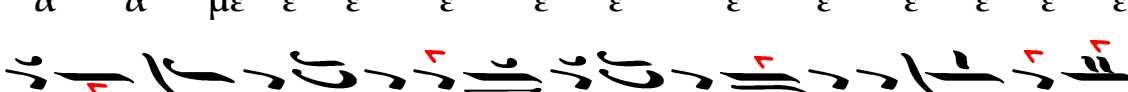

 τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι

 κη η η η η η η ην α πο ο ο θω

 ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

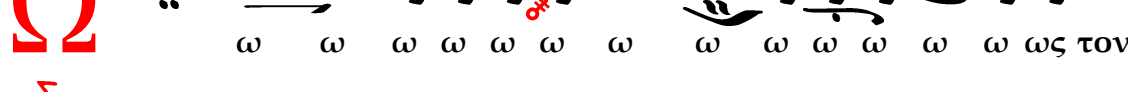

 α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε

 ρι μνα α α ια α α α αν

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 Βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α

 σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α

^{Πα} α α α α α α ^{Νη} των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

^{Νη} Τ αις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α

α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α

ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι

^Μ α α α α α α α

Ἦχος Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Π α ρα σχο Κυ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^β_γ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ_δ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ_δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^β_γ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν_δ

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν_δ

Κ αι τω Πνευ μα τι σϑ ^ν_δ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος ^π_δ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ ^ν_δ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^ν_δ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

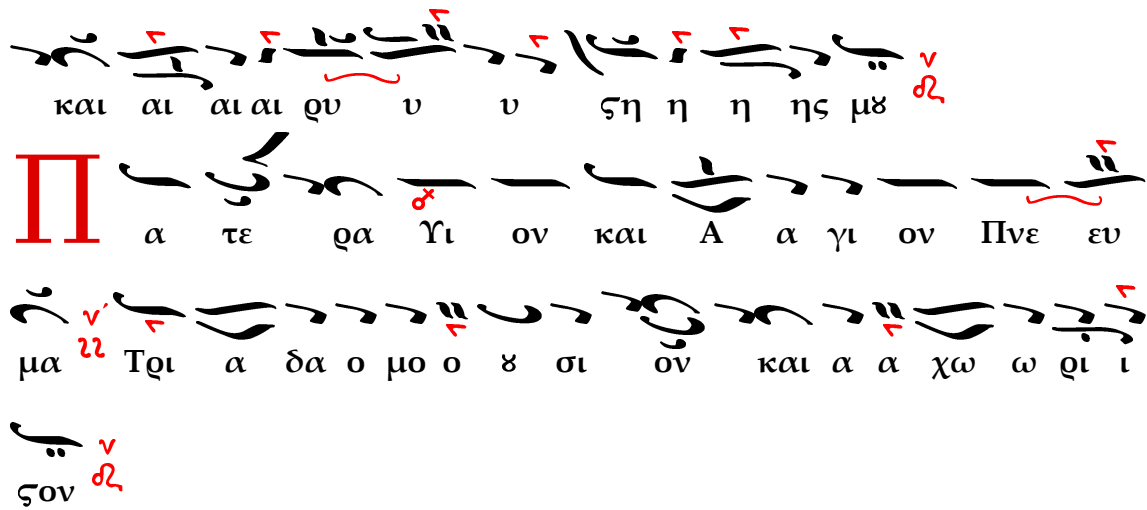
υ ςη ης μϑ ^ν_δ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν_δ

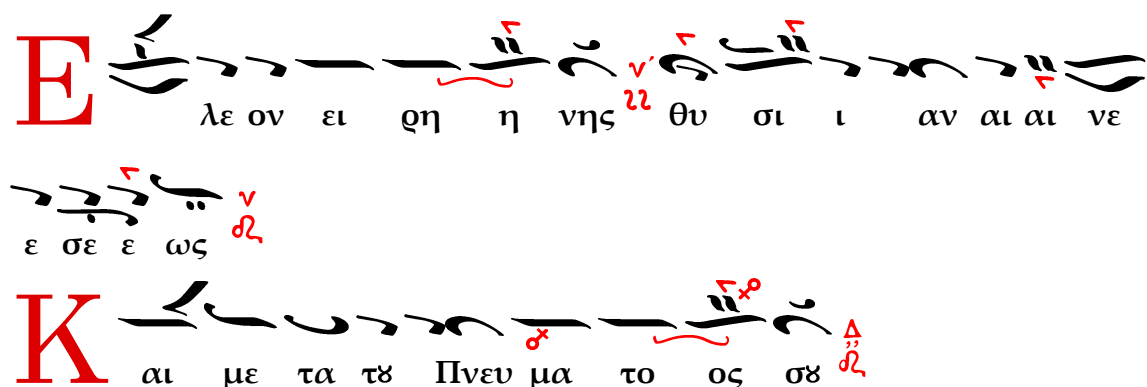
Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

^ν_δ και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ς οις

ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ι ς ω σα αν να α α εν τοις υ

ψι ι ι ι ς οις

Α α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

Α α α μη η η η ην

Α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε ευ λο γ ς ς

με ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ς ς με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς

Κοινωνιόν. Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἰσχυος ὁ Παῦρ

[illegible]

Pa
 α

Εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Σταυροῦ, κοινωνικόν.
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος ὁ Πα ρ

Ε ^{Πα} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε Ε ση με ω ω ω
ω ω ω ω θη η η η η ε ε ε φη η η η
η η η η η η ε ε φη η μα α α α α
α α ας το ο ο φω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ως τς προ σω ω ω ω πς ς τς προ σω
ω πς ς ς σς Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε
Κε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε Α λλη λς ς ς ς ς ι α α α α α α α
α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος ὁ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σς νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ με νος και
 το σον φυ λα ατ των δι α τσ σταυ ρου σθ πο ο λι
 ι τε ευ μα α α α

Ἦχος Δι-Θ

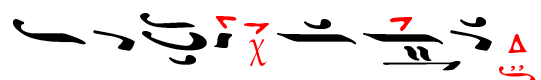
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τσ νυν και ε ως τσ αι ω ω νος (δὶς)
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ